

Ivar Nørgaard: Under første behandling udvekslede det ærede medlem hr. Langkilde og jeg nogle bemærkninger om forståelsen af forslaget, og det var ret tydeligt, at vi ikke opfattede forslaget på samme måde. Vi har nu haft lejlighed til at se lidt nærmere på det i udvalget, og jeg synes, at jeg i hvert fald fik bekræftet det grundsynspunkt, at man virkelig her forsøger at indrette indtjeningen fra apotekerne efter tjenestemandslønningerne, og at man — så godt man nu kan — forsøger at overføre principperne fra tjenestemandslønningslovgivningen til denne lovgivning. Men man fik også bekræftet, at det er særdeles kompliceret og måske ikke alt sammen lige grundigt og velovervejet, hvad der er kommet ud af lovgivningen.

Vi har nu fået at vide, at da man skulle gennemføre denne ajourføring, har man, tilsyneladende ved en slump, taget hensyn til de eventuelle biindtægter, som apotekerne måtte have, og det var jo det, jeg ønskede at man skulle tage hensyn til. Men jeg må indrømme, at jeg føler mig ikke særdeles overbevist om, at man har haft regnestokken fremme, da man lavede denne omregning, for jeg synes nok, det blev afsløret ved besvarelserne, at man ikke rigtig kender noget til disse indtægter og ikke har dem tilstrækkeligt belyst, hvilket også fremgår af, at ministeren har accepteret og hele udvalget er blevet enig om, at honorarindtægterne bør tages op til overvejelse i forbindelse med den resterende honorargennemgang.

Vi er fra socialdemokratiets side efter omstændighederne tilfreds med den formulering, vi selv har været med til at give betænkningen, men vi understreger altså, at der er mange uløste problemer, og at det er virkelig nødvendigt, at man fremskynder arbejdet i apotekerkommissionen. Vi er derfor også glade for, at regeringspartierne repræsentanter har kunnet tilslutte sig henstillingen om, at ministeren fremskynder arbejdet i apotekerkommissionen.

Langkilde: Det er jo en lykkelig mand, der bliver bekræftet i sine egne synspunkter, og jeg ville meget nødig rive hr. Ivar Nørgaard ud af denne lykketilstand, men jeg kan nu ikke være enig med ham. I princippet er dette lovforslag udtryk for, at beregningen af afgiften til apotekerfonden baseres

på en indtægt, der svarer til tjenestemandslovens 35. lønramme. Et helt andet spørgsmål er derimod apotekernes personlige indkomst, som er holdt helt uden for dette lovforslag; den er baseret på tjenestemandslovens 37. lønramme og fastsat af indenrigsministeren.

Ved dette må der utvivlsomt være taget hensyn til de honorarer, der har været tale om, idet indplaceringen sikkert ellers ville være blevet højere. Det er så meget mere bemærkelsesværdigt, som der af ca. 350 apotekere vel er 7, der har honorarer. Det er altså ikke noget stort problem. Jeg vil i alt fald have lov at fastholde, at i princippet har dette lovforslag ikke noget at gøre med apotekernes personlige indkomst.

Derudover er jeg selvfølgelig enig i, at når man skal bedømme denne indkomst, så må der også tages hensyn til honorarerne, det er helt givet. Vi kan altså anbefale lovforslagets gennemførelse, og vi kan også tiltræde ønsket om, at apotekerlovens revision fremmes mest muligt. Det er klart, det må vi være interesseret i. Man har fået et levende indtryk af et meget indviklet system; skulle det kunne blive afløst af et mere klart og enkelt system, var det i høj grad ønskeligt.

Morten Lange: Jeg skal ikke blande mig i den lille disput imellem de to foregående ordførere, blot meddele, at vi i udvalget har fået de oplysninger, vi har bedt om, hvilket yderligere har klargjort, at apotekervæsenet i Danmark er et mærkeligt blandingsforetagende, hvor lønninger og en masse bestemmelser fastsættes efter tjenestemandsløven, men alligevel er det en del af den private sektor. Det er en blandingsituation, som mit parti ikke finder fornuftig. Vi ser gerne, at apotekerkommissionens arbejde bliver fremmet, men vi vil dog også have under meget positiv overvejelse, om vi ikke skulle hjælpe til ved at fremsætte et beslutningsforslag på dette område, som i realiteten vil være et direktiv til den omtalte kommission, hvis folketinget vil give den et godt råd med på vejen, hvilket måske kunne accelerere tempoet.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg takker for den tilslutning, som partierne ved udvalgsbehandlingen har givet dette lovforslag. Jeg vil gerne sige til hr. Ivar Nørgaard